

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 214.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939028208.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Johannes s gode Aand sendte ham Tyra. Hun forstod ham, hun lærte ham igjen at forstaae sig selv og Kjærligheden hævede den Skat af Liv og Kraft, der laae ufrugtbar i hans allerede livstrætte og henvisnende Sjæl. Men det varede ikke længe før Forfængeligheden kom i Strid med Kjærligheden: Saalænge han levede sammen med Tyra tænkte han kun paa *hendes* Dom, og aldrig havde hans Forfængelighed følt en saa berusende Tilfredsstillelse, som den hendes Beundring og Enthusiasme beredte den. Her turde han vise sit sande Væsen, uden Frygt for at blive gjort latterlig! hendes Øine straaledede af Stolthed og Glæde naar han udtømte sine begeistrede Tanker og Ideer for hende om Menneskelivets store Maal og hellige Betydning - den unge høihjertede Pige saae allerede i Aanden sin Elsker, som en Kjæmpe mellem Dverge forfægte Livets og Sandhedens evige Ret over en dybtsunken Slægts Fordomme og Fængselskranker - og naar han talte til hende troede han selv at han vilde idetmindste gjøre Underværker. Men Johannes kunde ikke altid blive hos Tyra - han havde gjort hendes Bekjendtskab paa en Reise, hvis Maal var Udlandet, og efter et Ophold i hendes Egn, længer end det burde have været, maatte han give efter for Nødvendigheden og reise videre. Men om et Aar, naar Udenlandsreisen var lykkelig tilende, saa skulde de gjensees for ikke mere at skilles.